

MATUL DIN SCRISOARE

Cu mulți ani în urmă, când am jucat într-un turneu de șah prin corespondență, printre partenerii de grupă se găsea și un elev care abia împlinise 13 ani. Eu aveam vreo 13 ani mai mult și mă amuza gândul că mă voi lupta cu un puști. El juca cu albele și a mutat pionul din fața regelui. În scrisoarea de răspuns l-am anunțat că răspund cu o siciliană. Mai tânărul meu adversar a ales o variantă ce începea să fie atunci la modă, bazată pe sacrificiul pionului otrăvit de pe b2. Varianta avea să devină ulterior celebră și în lumea neșahiștilor în timpul meciului Fischer-Spasski din 1972. Afiț de celebră încît ziarul „Times” din Londra nu a ezitat să publice un editorial dedicat șahului ca element al culturii contemporane dîndu-i un titlu șocant: „Cazul pionului otrăvit”...

Decizia partenerului meu de a juca această deschidere m-a bucurat. Știam că varianta este riscantă, că jocul se desfășoară pe mușche de cuțit, că oricum adversarul nu dă un pion gratis ci cu speranța de a obține un atac decisiv pe flancul regelui, știam toate astea dar nu mă temeam. Studiasem mai multe partide la modă în care s-a jucat varianta pionului otrăvit, aveam convingerea că am înțeles bine liniile de joc adaptate de marii maeștri și, ceea ce mi se părea foarte important, făcusem rost de câteva reviste străine cu articole teoretice consacrate faimosului pion de pe b2, care uneori se dovedește otrăvit și aduce necazuri celui ce-l ia, articole din care mă puteam „inspiră”...

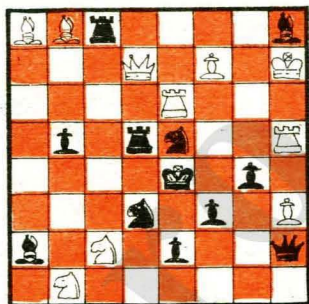
Am luat așa dar pionul și așteptam că nerăbdare scrisorile aduse de poștaş. Corespondența cu adversarul-pionier era foarte sobră, ne comunicam doar mutările gratulîndu-ne cu un politicos „Stimate domn”. Când aveam puțin timp liber, analizam poziția pe o diagramă purtată în

buzunar. Următoarele mutări făcute de adversar au fost cele scontate. După aceea, m-a așteptat o surpriză. Într-una din scrisori, el a făcut o mutare care nu se mai jucase înainte — sau cel puțin eu nu o cunoșteam. A

continuat atacul, m-am apărât și, la un moment dat, ca să cîștig timp, am încercat o deversiune datorită căreia credeam că reușesc să blochez atacul advers. L-am atacat turnul cu un cal și mă așteptam să-și deplaseze figura atacată. Când a sosit următoarea misivă — lovitură de teatru! A făcut rocada și m-a lăsat să-i iau turnul... Mi-am dat seama că a făcut sacrificiul de calitate pentru a-mi îndepărta calul de la apărarea pozițiilor regale, după ce-mi îndepărtase și regina, cu sacrificiul pionului pe b2. M-am indispus, simțeam că ceva începe să nu meargă cum trebuie. Am luat figura, nu aveam altceva ce face. Încercam să mă consolez că la momentul potrivit o voi da înapoi și voi rămîne cu ceva avantaj sau măcar cu o poziție egală. Scrisorile le așteptam acum cu teamă. Nici una nu mă cruța. „Stimate domn” și puștiul iar îmi dădea o lovitură. După cîteva mutări a trebuit să cedez, atacul lui devenise imparabil. Mi-era ciudă. Să pierd la un copil? Azi nu mă mai simt deloc stingherit de această înfrîngere. Pentru că elevul care-mi administrase acea lecție dură în varianta pionului otrăvit era... Florin Gheorghiu, marele nostru maestru de azi, despre care puțini știu că în copilărie a jucat și prin corespondență. Partida noastră, pe care a comentat-o în „Revista Română de Șah”, a fost prima lui partidă publicată. Și apoi de ce m-aș rușina că am pierdut o partidă la Florin Gheorghiu? Printre învinșii săi nu se găsește oare și Bobby Fischer?

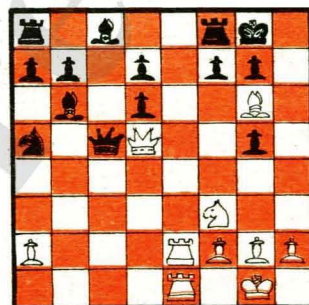
U. VĂLUREANU

Problema nr. 28



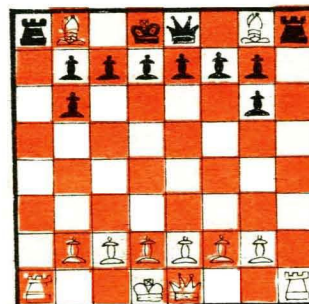
Albul joacă și dă mat în două mutări

Problema nr. 29



Aveți albele, sînteți la mutare. Cum puteți cîștiga rapid această poziție?

Problema nr. 30



Privind poziția de mai sus, Schelock Holmes i-a răspuns dr-ului Watson: „Firește că pot să-ți povestesc multe despre trecutul acestei partide. Știi, de pildă, cîmpurile pe care au fost capturate opt figuri...”

Soluția problemei nr. 27: 1.Dg4! Curse 1.Dh4?; 1.Df4? și 1.De5?